

BLADNOŚĆ (2) *sb f*

bladność (1), **bledność** (1); bladność *BielKron*; bledność *FalZioł*.

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó; prawdopodobnie o jasne.

sg *N* bladność (1). \diamond *I* blednością (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Bladość, brak rumienców, mizerność (o twarzy ludzkiej)* (1) : A thám dopiro ná głowę Krolewfką Helm włożono/ kthorego czálu bladność wielką ná iego fie obliczu vkażálá/ iákoby znák przyfzłey klefki. *BielKron* 307v.

2. *Bladość, słabe natężenie barwy, brak koloru, bezbarwność (tu w terminologii lekarskiej o objawach chorobowych)* (1) : Też blada vrina/ albo trochę przyrumieńsza z blednością/ na wirzchu łamym pianifita [...] Suchoty być onemu człowiekowi: znamionuie. *FalZioł* V 4v.

Cf **BLADOŚĆ**

KN